

Så er super-roten

Opfundet

Med ondt skal ondt fordrives siger amerikanske arvelighedsforskere

Kan vi snart se en ende på den rotteplage, der i mange lande betyder, at den fattigste del af befolkningen unødigt må leve på eler under et eksistensminimum, fordi roterne æder store dele af kornlagrene? Problemet er voksende, og ikke blot i u-landene, bl. a. fordi det har vist sig, at roter ret hurtigt bliver immune over for de ellers effektive former for rottegift, der i de senere år er udviklet.

Iflg. „The Observer“ ser det nu ud til, at arvelighedsforskere har været i stand til at skabe en ny rotteart med bemærkelsesværdige egenskaber, der muligvis kan belyde videnskabens endelige sejr over rotteplagen. De nye roter skal være af usædvanlig størrelse, fyldt med kamplyst – de er, selv om det kan lyde ejendommeligt, hanroter, meget virile, men absolut sterile. Verdensundhedsorganisationen WHO har forhåbninger om, at den nye rotteart vil blive et virkeligt effektivt våben, som kan reducere antallet af roter stærkt.

Når Folkeingets forretningsorden foreskriver de enkelte folketingsmedlemmer at stemme efter personlig overbevisning, bør det være en selvfølge at vælgerne ved et folketingsvalg gør det samme. Det er det, man forhindrer en lille halv million vælgere i ved hjælp af spærrereglen. Og man tøjler spot til skade ved at opfordre disse vælgere til at stemme mod deres selvstændige politiske vurdering og overbevisning for at undgå at splide deres stemme.

er.

En påmindelse til dem

der sætter vejledende priser

I en annonce i sænrlige dagblade har monopolisynet mindet de erhvervsdrivende om, at de skal foretage anmeldelse til tilsynet, hvis de fastsætter vejledende viderealspriser for deres varer.

Bestemmelserne om anmeldelse blev indført i februar 1968 i forbindelse med loven om prisstop for tjenesteydelser, og de er blevet gentaget i de efterfølgende midlertidige pris- og avancelove. For tiden findes de i pris- og avanceovens par. 8.

Det har vist sig, at en del virksomheder har overset pligten til anmeldelse eller har glemt, at der skal ske ny anmeldelse, hver gang priserne ændres. Forsømmelighed med anmeldelse er imidlertid en lovovertrædelse, som kan koste boder.

I annoncen blev der også gjort opmærksom på bestemmelsen om, at forhåndernes procenttise bruttoavance ikke må forhøjes uden monopolisynets godkendelse.

For kolonial og teltlivvarer har detailhandelen dog i forbindelse med den særlige ordning tilladelse til at følge grossisternes og indkøbsforeningernes vejledende viderealspriser.

Vejjen Frem

RETSPOLITISK UGEBLAD

Nr. 49

37. årgang

4. december 1971

Kan det repræsentative

demokrati genindføres i Danmark?

Forfatteren *Martin Eriksen*, der var Retsforbundets kandidat i Vestre Storkreds ved sidste valg, har i en henvendelse til de politiske partiers ungdomsorganisationer opfordret dem til at gå ind i drøftelser om muligheden for at genindføre det repræsentative demokrati i Danmark. Henvendelsen, som allerede har fået adskillige positive svar, har følgende formulering:

Ideen om det repræsentative demokrati blev forladt ved spærrereglens indførelse i valgloven. Tilbage er blevet et kvantitativt demokrati, der bygger på de fire gamle partiers ønske om at behandle deres politiske monopolisering ved grundlovsstridige foranstaltninger med støtte af deres egen, veletablerede presse og uden ringeste hensyn til, hvilke konsekvenser alt dette måtte få for demokratiets grundide.

De ikke-repræsenterede partier i Folketinget, herunder Danmarks Retsforbund, har kun mulighed for at gøre sig gældende ved at appellere til den enkelte vælgers

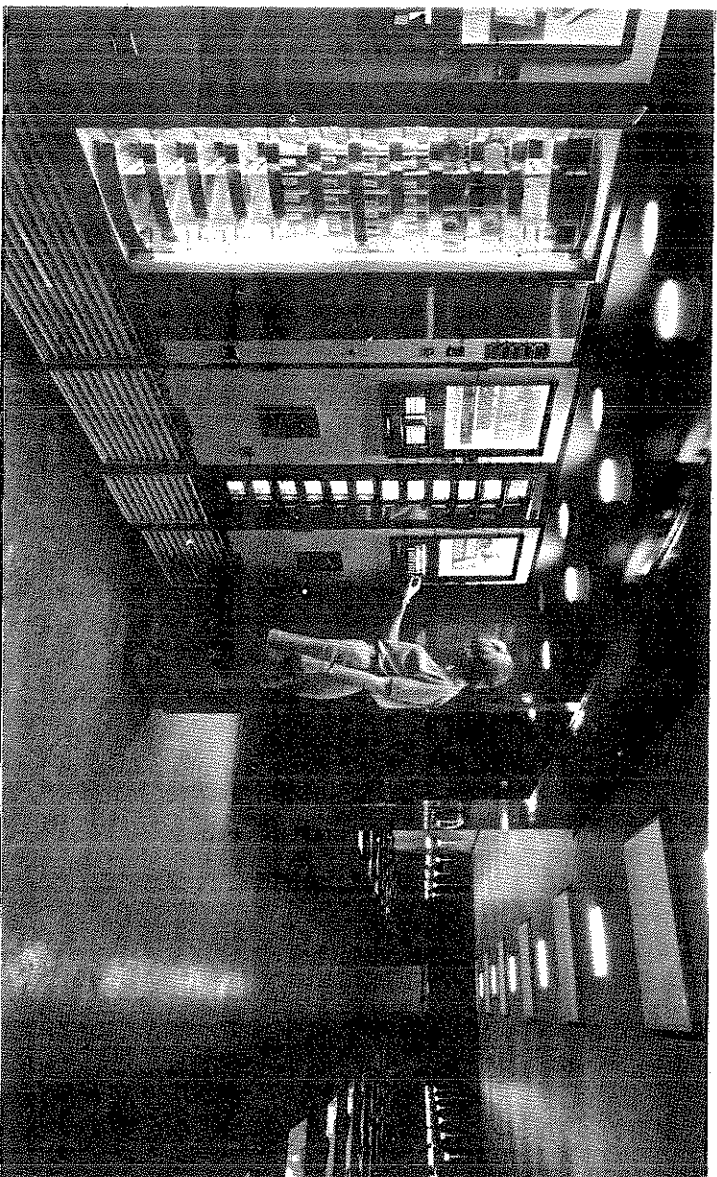
politiske vurdering, og det sker tilmed på yderst ugunstige vilkår, især op til et folketingsvalg, hvor de såkaldte småpartiers politiske synspunkter ofte forties eller direkte undertrykkes. Ved at afgive stemme på et ikke-repræsenteret parti er vælgeren bekendt med den risiko, der består i, at hans stemme muligvis ikke opnår at blive hørt i Folketinget. At afgive sin stemme på disse vilkår understrækker kun i endnu højere grad en selvstændig politisk vurdering og overbevisning hos den enkelte vælger.

De fire gamle partier har alle sanktioneret den forfatningsstridige spærreregel. Deres hensigt har været at styrke deres politiske monopolisering – til skade for den politiske fornyelse. Deres officielle motivering, at et eller flere såkaldte småpartier i Folketinget vil vanskeliggøre regeringeforhandlingerne efter et valg, er netop ved dette efterårs valg blevet udmøntet ved, at vi har oplevet den politiske situation,

som spærrereglen skaber i Folketinget imod.

I hele den debat, der efter valget har været ført om spærrereglen, har man i store dele af den etablerede presse forsøgt at bagatellisere 200.000 vælgers demokratisk ret til at blive repræsenteret – enkelte steder har man endog prøvet at latterliggøre den. Dermed er det blevet bekræftet, at størsteparten af denne presse står på det kvantitative demokratisk side – imod det repræsentative.

I virkeligheden overser man, at i dette spørgsmål er der tale om mere end 200.000 vælgere. Det er jo dem, der har taget konsekvensen af deres selvstændige politiske vurdering og har måttet betale prisen herfor. Men hvor mange har undladt at stemme i overensstemmelse med deres selvstændige, politiske vurdering, skramt af den grundlovsstridige stemmesplidskampagne? Formentlig et mindst lige så stort antal vælgere.

Blandt andet vanskelighederne ved at skaffe arbejdskraft har bevirket, at automatiseringen også trænger frem i de mange store og små kantiner i private firmaer såvel som offentlige institutioner. Automatterne er praktiske, renlige og hurtige og giver et fortrinligt overblik over diverse madvarer. Billedet over disse linier stammer fra en dansk fagarbejderskole.

»Skift kikkerten over til det andet øje, hr. statsminister« – side 2 ★ Nixon i klemme – side 2 ★ Derfor nej til »Protestpartiet« – side 3 ★ Kronik – side 4-5 ★ Breve fra læserne – side 6-7 ★ Levofoden 14 % højere uden for EEC ★

VEJEN FREM

UDGIVET AF FORENINGEN RETSFORBUNDETS PRESSE

Redaktion og ekspedition:
Kroghsgade 1, 2100 Kbh. Ø. · Tlf. (01) TRia *1457 · Giro 7835
Kontortid: Mandag-fredag 10-15. Lørdag er kontoret lukket.
ANNONCER: 60 øre pr. mm plus evt. særlig placering

REDAKTION: ABONNEMENT:
Vilh. Heilmann Kr. 52,00 pr. år
Erik S. Rønn ansvarshavende. Kr. 15,00 pr. kvartal
Poul Westergaard Løssalg: Kr. 1,50 pr. nummer
Trykt i Provins-Trykkeriet, Vordingborg offset-af.

Skift kikkerten over til det andet øje, hr. Statsminister!

DIPLOMATER, og det vil i denne forbindelse sige ambassader, rangerer højt på de sociale ranglister, danske sociologer for ikke så længe siden udarbejdede, og det er egentlig mærkeligt, når man betænker, i hvor høj grad diplomaternes betydning i de senere år er gået tilbage. I dag føres internationale forhandlinger somme tider endda af nærmest bagatel-agtigt format på det, der i tidens jargon kaldes for ministerplan, hvilket vil sige højeste niveau, hvis det drejer sig om almindelige demokratiske stater, ellers skal vi op på top-planen, dvs. at statslederne i de ikke helt så demokratiske stater står for forhandlingerne. Fagdiplomaternes rolle bliver som regel af mere dekorativ karakter, iblandt det lidt tolkevirksomhed og eventuel pegen på den stiplede linie, hvor dignitærens underskrift skal placeres.

DET KAN GODT VÆRE, at politikerne gør det lige så godt, som diplomaterne kunne, hvis de fik lov. Vi ved det ikke, men nu og da kan man tvivle lidt, en tvivl der også gælder fordelene ved den hurtige kommunikation. Hurtige nyheder er vi blevet vænnet til, men glemmer ofte, at hurtigheden som regel opnås på bekostning af nøjagtigheden. Vistnok det første eksempel på, at netop et kommunikations-middels eksistens førte til internationale katastrofer, er den fransk-tyske krig 1870, som direkte skyldtes Bismarcks "fabrikation" af den berygtede Emsen-depeche. I dag går det meget hurtigere, men risikoen for en katastrofe, forårsaget af den stigende kommunikationshastighed, er blevet tilsvarende større. Hvis vi endda så kunne regne med, at "det åbne diplomati" var en garanti for, at vi fik korrekte og fyldstgørende oplysninger, omend ikke i første lyn-omgang, så i hvert fald senere, men den garanti har vi heller ikke.

DE ARELANGE forhandlinger om Danmarks eventuelle optagelse i Fællesmarkedet er for en stor del foregået, uden at den danske offentlighed har fået ordentlig besked, og det er gang på gang sket, at væsentlige oplysninger er nået frem til den samme offentlighed ad u-autoriserede kanaler. Hvis årsagen hertil skal ses i en vis utilpashed hos de politikere, der forhandler på vore vegne, forstår vi den ganske godt, men denne forståelse strækker sig ikke så vidt, at vi undlader at protestere. Det er simpelthen politikernes pligt at sørge for at holde deres arbejdsgivere orienteret, fremfor at hemmeligstemple dokumenter, der har betydning for forståelsen af, hvad der egentlig foregår bag de lukkede døre til konferencelokalene i Bruxelles.

Den åbenhjertige diskussion, der i tirsdags førtes mellem statsministrene i de nordiske lande, var til gengæld god at få forstand af. Det fremgik nemlig, at hr. Krag stadig så optimistisk på mulighederne for at videreføre det nordiske samarbejde, også efter Danmarks og Norges optagelse i Fællesmarkedet. Kendsgerninger som den italienske udenrigsministers utvetydige erklæringer om, at ingen - altså heller ikke en nordisk - traktat kunne gå forud for Fællesmarkedet distraherede ikke, tilsynladende heller ikke den svenske statsministers helt klare erklæring om, at Sverriges afvisende holdning over for et EEC-medlemskab udelukkende skyldtes Fællesmarkedets politiske målsætning.

DISKUSSIONEN mellem Nordens statsministre indeholdt iøvrigt den interessante erklæring fra den finske statsminister, at Finland afbrød forhandlingerne om NORDEK, fordi man havde forstået, at Danmark og Norge udelukkende betragtede NORDEK som et anvendeligt springbræt til Fællesmarkedet, hvor Finland jo som bekendt næppe kunne gøre de andre nordiske lande følgeskab. Jo, EEC-forhandlingerne har forlængst voldt det nordiske samarbejde skade, og, som den svenske udenrigsminister Krister Wickmann har sagt det, bliver Fællesmarkedet Danmarks og Norges vigtigste samarbejdspartner, hvilket vil betyde en klar binding af de to landes politik. Udsigten hertil må give anledning til dyb bekymring, fordi konsekvensen må blive, at de fire nordiske lande ikke længere kan træffe fælles beslutninger. Wickmanns bekymring for en sprængning af det nordiske samarbejde kan man ikke andet en dele, selvom den danske statsminister sætter kikkerten for det blinde øje. **ESR.**

Flensborg Avis beskæftiger sig stærkt med præsident Nixon og partiforholdene i USA.

Det har længe været et offentligt diskussionsemne, hvorledes de to store partier, Demokrater og Republikanere, finansierer deres umådelige valgkampe; man kalder rent ud partiforholdene for helt korrupte og giver den offentlige finansiering skylden. Det må være tilstrækkeligt mælede, at modstandere betegner forslagene om en ny lov som oprettelsen af en offentlig korruptionsfond. - Om dette skridt siges det, at "hermed fjernes præsidentstillingen fra auktionsbordet".

Det er værd at læse Flensborg-avisens betragtninger over de kommende ugers og måneders kampe for eller imod en ny lovgivning, som tager sigte på en ordning af forholdene omkring finansieringen af de politiske kandidater i U.S.A.

Den amerikanske præsident, Richard M. Nixon, har fået en hård nød at knække, da senatet forleden - trods præsidentens trussel om veto - vedtog et forslag om offentlig finansiering af partiernes præsidentkampanjer. Hvis han kunne nøjes med at nedlægge veto mod dette forslag, var sagen let, men det er kødet sammen med den skattelov, han bygger sin økonomiske vækstpøik på, og den skubbes ud i en usikker fremtid, hvis han bruger sit veto.

På den anden side vil valgfinansieringens ilkrafttræden ikke

blot betyde, at det demokratiske parti får dækket sin gæld på ni millioner dollars fra Hubert Humphreys kampanje i 1968, og får penge til at føre en ny kampanje for til præsidentvalget i 1972, men den racistiske, højre-radikale sydstat-kandidat George Wallace, der i 1968 brugte ca. 7 millioner dollars på sin kampagne, vil kunne få 6,3 millioner dollars i 1972 - og dermed være næsten sikker medbejler til præsidentposten. Han vil utvivlsomt trække væsentlig flere stemmer fra Nixon end fra den kommende demokratiske kandidat, hvem det end bliver.

Den offentlige valg-finansiering er Nixon så meget mere imod, som han selv allerede har betydeligt flere dollars i sin valgfond, end han vil kunne få ved den offentlige finansiering, og ifølge den lov, der nu er vedtaget i Senatet, må præsidentkandidaten vælge enten offentlig eller privat finansiering. Vælger han den offentlige, må hans kampagneudgifter ikke overstige det af loven bestemte beløb, og kun hvis der ikke er offentlig valgpenge nok, må han kun få privat tilskud, indtil det fastsatte beløb er nået.

Rent principielt er der stor uenighed om, hvad den ny lov vil betyde. Forslagsstilleren, senator John Pastore, siger, at præsidentstillingen "hermed fjernes fra auktionsbordet", og at præsidentkandidater frigøres fra rige folk

og støttegrupper, men fra republikansk side kaldes den ny valgfond "en offentlig korruptionsfond", og man mener, at den vil opmuntre til dannelsen af nye partier. Det fremhæves iøvrigt, at de private kilders pressio n nu blot forskydes, så der bruges flere penge på at fremme en yndlingskandidat under de langvarige forudgående kampanjer forud for partiernes opstillingsmøder. Dermed vil, siges det, de rige fortsat have uforholdsmæssig stor indflydelse på udvælgelsen af de to eller tre kandidater, der endeligt stilles til rådighed for vælgernes valg af præsidentkandidat.

Foreløbig har Nixon valgt at se tiden an. Det i Senatet vedtagne lovforslag skal nu via en konferencekomité med repræsentanter for begge kongressens kamre gå til Repræsentanternes Hus, hvor det ganske vist ventes vedtaget, men måske i en lidt anden skikkelse.

Først derefter behøver Nixon beslutte sig for eller imod det truende veto. Hvis han benytter det, vil det måske - foruden valgfonden - skyldes, at Senatet har øget de skattelettelser, Nixon selv har foreslået for at stimulere investering og forbrug, så statskassen over de kommende tre år taber 38 i stedet for de kalkulerede 25 milliarder dollars.

Nixon har virkelig fået et problem.

(v. V. H.)

Retsforbundets foretningsudvalg

har på et møde i København drejft en række politiske og organisatoriske problemer. Blandt de drøftede emner var styrelsesloven. Om denne hedder det i en udtalelse fra foretningsudvalget:

To ting forekommer det lige nødvendigt at sikre ved valget af repræsentanter til konsistoriet: demokrati, d. v. s. den forholds-mæssigt ligelige repræsentation af alle anskuelser blandt de studerende, samt organisationsfriheden for de studerende. Disse principper er almene og fundamentale, og det forekommer særdeles rimeligt, at man fra samfundets side knæsetter disse principper for valget, hvad enten Studenterrådet og andre direkte inplicerede pressionsgrupper synes om det eller ej. Principperne har moneret da også med grundlovens bestemmelser for hele samfundets styrelse.

Retsforbundet har erfaring for, at den Andreæske forholdstalsmetode er den retfærdigste valgmetode. Retsforbundet har i en årrække benyttet den til sine ledelsesvalg, og det kan bekræftes, at denne metode sikrer den forholds-mæssigt ligelige repræsentation. Kan denne valgmetode ikke anvendes i henhold til styrelsesloven, burde denne omgående revideres. Studenterrådet bør ikke tilsikres noget monopol for indvalg af studentrepræsentanter i konsistoriet. Organisationsvragen vil i modsat fald ligge lige om hjørnet.

OTTO JENSEN

Tømrermester

Søgaardsvej 23

Telf. Gentofte 5043

Malerfirma

H. VINTER POULSEN

Sølbakkevej 10 - Skodstrup.

Telf. 06 98 14 73

- dit malerarbejde udføres

OFFSETROTATION OG BOGTRYK

PROVINS-TRYKKERIET

K.V. Jensen, Københavnsvej 29, 4760 Vordingborg (08) 77 16 66

Derfor nej til „Protestparti“

I VEJEN FREM 27/11 har Erik Lundkvist udbedt sig en begrundelse af, at jeg offentligt har taget afstand fra De Uafhængiges forslag om dannelse af et „protestparti“ til mulig overvindelse af valglovens spærreregler.

Retsforbundets landsmøde 2.-3. okt. vedtog et oplæg til forbunds-rådet om at indlede forhandlinger med andre små partier med henblik på en effektiv bekæmpelse af valglovens spærreregler. Dette oplæg er f. s. v. fulgt, som der mellem Retsforbundet og De Uafhængige, Kristeligt Folkeparti, Centerpartiet, Venstresocialistene og Danmarks Kommunistiske Parti har været ført forskellige uformelle samtaler, for de fire førstnævnte partiers vedkommende angående De Uafhængiges forslag og retssagen mod indenrigsministeren (valglovssagen), for de to sidstnævnte partiers vedkommende alene om valglovssagen.

K.R. HEDEBRANDT
Revisor
Petersborgvej 29, Tlf. (06) 12 31 12
9000 Aalborg

BØRGE BOESEN
Danske og udenlandske bøger.
B. T. CENTRALEN
Byen 2550

Tækkontoret
Rådhuspladsen 45 - København V.
14 71 32

(hvor de begge sammen med Retsforbundet er indtrådt som bi-intervjuenter).
Et forslag fra forslagsstilleren til den på landsmødet vedtagne dagsorden om, at forhandlingerne skulle tage sigte på et „valglovsparti“ mellem de ved folketingsvalget 21/9 udelukkede partier, møtte kun støtte hos en enkelt landsmødedeltager. På det afslåede forbundsråds vegne – énstemmigt endda – afviste jeg forslaget, som adskillige landsmødedeltagere lovrigt også tog afstand fra. Det nye forbundsråd har ligeledes énstemmigt – bekræftet den opfattelse, der ganske utvivlsomt var landsmødets næsten énstemmige: at man gerne ville drive effektive skridt sammen med andre små partier imod valgloven, men ikke indlade sig på dannelsen af et „valglovsparti“.
På den baggrund måtte jeg naturligvis omgående afvise De Uafhængiges forslag, da det til trods for forudgående aftaler og advarsler blev publiceret.

Jeg kan lovrigt oplyse, at Kristeligt Folkeparti klart har erklæret, at heller ikke det vil være

med i et sådant „protestparti“, at Centerpartiet har erklæret det samme, og at der – så vidt jeg er orienteret – endog inden for De Uafhængige er uro om forslaget! – Dertil kommer, at ingen af de nævnte partier – modsat forslaget på landsmødet – vil have Ven-

Ib Christensen,

stresocialisterne og kommunisterne med (de pågældende partier vil formentlig end ikke drømme om at være med, selv om de fik opfordringen).

Hvis forslaget ene og alene er et valgteknisk samarbejde, er det svært at se nogen reason i at indbyde nogle af de små partier til at være med og udelukke andre. Der blev da også under den uformelle drøftelse fremsat ønske om, at de deltagende partier endes om et vist politisk minimumsprogram udover valglovens spærre-regels afskaffelse. Det er kun en beskednen forsmag på, hvad der vil ske, hvis et sådant „valglovs-parti“ blev etableret, bl. a. vil man jo måske erkende, at det

mele drøftelse fremsat ønske om, at de deltagende partier endes om et vist politisk minimumsprogram udover valglovens spærre-regels afskaffelse. Det er kun en beskednen forsmag på, hvad der vil ske, hvis et sådant „valglovs-parti“ blev etableret, bl. a. vil man jo måske erkende, at det

DRUFER
- se her - !

Husk, det er i morgen, søndag, vi afholder debat og orienterings-møde i Roskilde. – Vi starter kl. 10.00. – På gensyn!

Landsdelelsen.

blev nødvendigt at forudsætte det valgtekniske samarbejde også ved de efterfølgende folketingsvalg.

Med en stemmefremgang på næsten 140 %, fra 21.000 til 50.000, en betydelig medlemsstilgang før og efter valget, en effektiv og velanset organisation, en stor kreds af aktive tilhidsfolk, et glimrende ugeblad, en meget anerkendt presseiseneste, en mødebetjening, større end noget andet mindre partis, et personaltidvidet og velfungerende landssekretariat og – frem for alt – en veldifferet politisk ide og en solid konkretiseret og snævert holdbar, markant politik, har Retsforbundet et godt grund til at tro, at vi ved næste valg overvinder spærrereglerne. Vi mangler nu kun få tusinde stemmer.

Kbh's Retsforbund i Landstingssalen

Onsdag den 17. november afholdt Retsforbundet i Hovedstadsområdet et oplysnings- og orienteringsmøde i Landstingssalen på Christiansborg. Salen var fyldt, og det blev et særdeles vellykket møde. Landsformanden, Ib Christensen, gav et kort rids af Retsforbundets historie og ideologiske baggrund. Han sagde blandt andet: Man kan ikke tale om Retsforbundets baggrund uden at nævne amerikaneren Henry George. Det var de tanker, der kom til udtryk i bogen „Fremskridt og Fattigdom“, der blev Retsforbundets ideologiske ståsted.

Det var dog først efter, at de danske retsløsoffere Severin Christensen, C. N. Starcke, Lambek og Axel Dam m. fl. havde skabt det, vi i dag kalder retsliberalisme, at man besluttede at danne Danmarks Retsforbund d. 21. oktober 1919. Fra 1926 til 1960 var Retsforbundet repræsenteret i Folketinget. Fra 1957-60 deltog det i regeringsarbejde med Socialdemokratiet og Det radikale Venstre. Siden 1924 har Retsforbundet stillet op ved alle valg – med gode resultater og mindre gode, men ligegyldig hvordan det går, er det vor pligt at udbrede kendskabet til vore ideer, sluttede Ib Christensen.

Deretter fik salen lejlighed til at stille spørgsmål til et panel, bestående af Lis Starcke, Ib Christensen, Poul Westergaard, Lange Jacobsen og Niels Mølgård, og der blev spurgt.

Ved sidste valg ved Retsforbundet på en stemmingsbølge, det er ikke sikkert, den holder til næste valg. Hvad så?

Ib Chr.: Det er rigtigt, at vi var i en meget gunstig position ved sidste valg; nu gælder det om at holde bølgen oppe. Men når det er sagt, må det tilføjes, at der er mange, der er kommet til os de sidste måneder på grund af de gamle partiers evneløse politik. – Fru Starcke tilføjede, at det var landsdelens mål, at medlems-tallet mindst skulle fordobles.

Hvordan kan Retsforbundet forvandle frivillighed i forsvaret og samtidig vedstå sine forpligtelser over for NATO? – Poul Westergaard svarede: NATO pålægger

Vore vælgere og medlemmer både de gamle og de nye – vil med rette føle sig svigtet, hvis på den baggrund indledte serier forhandlinger om fælles partidarmer med reaktionære og marxisister. Tværtimod at Retsforbundets identitet udviskes, er det brug for, at den yderligere måleres – ikke mindst for at vi krænge igennem med vore kræ om en demokratisk valglov, der gør hele landet til en valgered fjerner spærrereglerne og lader personlige stemmer afgøre, hvem der skal indvælges.

Da jeg ved, at ønsket om bedre folkestyre oplager Erik Lundkvist levende, kunne han ikke have stent bedre, end ha gjort. Jeg byder ham velkomme som retsstatsvælger. Han skal også være velkommen som medlem af Retsforbundet, hvor han sikkert vil befinde sig meget bedre end i et mask-mask protestpar af de forskelligt tænkelige ideologier og synspunkter.

Ib Christensen.

På et spørgsmål om Retsforbundets socialpolitisk svarede Lange Jacobsen: Det er et meget stort spørgsmål, men lad mig kort sige at det nye i vort forslag er, at er hver skal kunne få hjælp. Som det er i dag, er det den ofte meget svage parti, som ansøger, der skal bevise, at han opfylder d krav, samfundet stiller. Vi mener, det er samfundet, der skal bevise, han ikke har krav på hjælp.

En hotelmand spurgte: Er det ikke urimeligt, man skal betale MOMS for at sove? – Niels Mølgård: Kunne man blot nøjes med at betale for at sove, ja, så da det vel endte til at bære. Men der er langt værre, at man ikke kan foretage sig noget som helst i vågen tilstand uden at skulle betale. Den dag, vælgerne beder Retsforbundet om at bringe orden i v økonomi, vil afskaffelsen af MOMS være noget af det første, vi foretager os.

Er det rimeligt, at undervisningsministeriet skal bestemme alle, hvad der foregår på skolerne? – Nej, svarede Ib Christensen, de små i langt højere grad være forældrene, der bestemmer. Det kan godt være, der ved visse skole typer ting, som man andre steder synes er helt tabelige, men det er den pris, man må betale, hvis man virkelig ønsker en demokratisk ordning.

Der tales om en arbejdsloshæ på 80.000. Hvis Retsforbundet var i Folketinget, hvad ville det gøre? – Ib Christensen svarede: Det kan godt være, vi på korstigt ville anbefale traditionell midler. Dog må vi advare mod besætteløsearbejder. Det har vis sig at være en overordentlig dårlig investering. På langt sigt e en ændring af vor økonomiske politik det eneste, der kan sikre fuldstændig arbejdsløshed har være til at forude, ja, vi har oven købet advaret de skiftende regeringer, men man har stot fortsat den kurs, som nu er ved at give resultat. Retsforbundet vil und ingen omstændigheder tillade, a tilfældige arbejdere skal bær denne byrde alene.

Der blev naturligvis spurgt om meget mere end det her nævnt og først efter 3 times forløb kunne aftenens dirigtant, Ralph Holm slutte mødet.

Poul Nielsen.

Fra boghylden:

Politik og politikere

Forlagskonsulenterne må åbentbart tro, at vi interesserer os for politik, eller da i hvert fald for politikere. Nogen anden forklaring er det ikke muligt at finde på den kendsgerning, at hele tre forlag har udsendt politikker-erindringer i dette efterår. Lad det være sagt med det samme, at de alle tre er læseværdige, men meget forskellige. Mest vellykket er vel nok Ole Bjørn Krafts: "En konservativ politikers erindringer 1926-1945", fordi den i modsætning til de to andre ikke virker mere eller mindre tilfældig, men oven i købet har en linie, nemlig det gamle Højres forvalningstil, hvad de konservative kalder for et moderne folkeparti. Så kan man diskutere, om denne memoriose er lykkedes, men ikke Ole Bjørn Krafts overbevisning herom. Forfatteren skriver i sit forord, at hans bog er en subjektiv skildring af, hvorledes han oplevede og bedømte de politiske begivenheder, han var deltager i, og det dækker ganske godt bogens sigte.

En håndbog er der ikke kommet ud af det, men det har altså heller ikke været tanken. Værdi er den bl. a. derved, som forfatteren også selv gør opmærksom på, at den skildrer Det konservative Folkepartis politik, og forfatteren har ret i, hvad han skriver forudt, at konservativ politik er stået stærkt i skyggen af den edømmelse, radikale skribenter og politikere har givet af dansk politik i disse år. Årsagen hertil kan vel bl. a. søges deri, at konservatismens politiske ståsted i en grad har været givet, at det har været vanskeligt at give parti et nyt ansigt, som vælgerne kunne tage for gode varer.

For den politisk interesserede vil især Ole Bjørn Krafts skil-

dring af forsvarsagen i tredive-erne sammen med besættelsestidens begivenheder være af interesse, for disse sidstes vedkommende som en kyndig kommentar til 2. bind af Hæstrups bog om departementschefestyret, som "Vejen Frem" skal vende tilbage til om kort tid.

Viggo Kampmann's "Mit for-henværende liv - i glimt" er en lille bog, ikke blot i sidetal, men den er velskrevet og letlæst. Vi får god besked om Kampmanns familieforhold, barndom og ungdom, sammen med en charmerende skildring af garnisonsbyen Fredericia fra begyndelsen af århundredet.

Størstedelen af bogen er viet Kampmann's politiske liv, og det

Viggo Kampmann

er ikke kedelig læsning. Man får unægteligt indtryk af, at politikens liv er hårdt, også rent helbredsmæssigt. Kampmann overlevede i modsætning til en række andre top-politikere, og bogens sidste kapitel er viet hans travle tilværelse som pensionist og hans arbejde for Vanfore-fonden,

Hvem forvalter nu Aristide Briand's idealer?

Helt fra det 14. århundrede har leen om en fælleseuropæisk enhed beskæftiget sindene hos fremtædende personligheder: Plerreubols i 1306, Antonius Marinil-a Grenoble i det 15. århundrede og pave Leo d. 10.

For 350 år siden udtalte Henrik V af Frankrig, at han med stær-te velvilje ville se på en plan om en frivillig sammenslutning af de europæiske stater. 175 år senere yslæde den tyske filosof, Imma-uel Kant, med tanken, og i vort århundrede er der en sammen-tæng mellem den østrigske greve, Oudenhov-Kalergi's agitation for ideen og den berømte franske talsmand, Aristide Briand's udtalelse på den pan-europæiske kongres i 1926, som samlede 2000 repræsentanter fra 34 nationer:

"Anarki er i virkeligheden den næste rette betegnelse for et anfund på 34 stater, der mangler fælles love, organer og autoritet, fælles retsvæsen og politi-tyrke - et samfund hvis medlem-ner ligger i stadig strid med hin-den, og som opblober morderli-

ske våben mod hinanden. Et samfund, hvor magten dominerer over retten, og hvor de normale for-handlingsmetoder er trusler og afpresning."

Resultatet af kongressen i 1926 blev en pan-europæisk union, som skulle arbejde for "europæisk so-lidaritet, baseret på fælles mønt, fælles militær og udenrigshandel. Ef-ten toldunion, fælles vandveje, fæl-le faktive garantier for alle sam-menluttede staters uafhængig-hed, sikkerhed og ligeberettigelse. Forpligtelse til at respektere de religiøse, sproglige og racemæs-sige minoriteter. Fredelig afgørel-se af et retsvæsen, som har både materielle og moralske mulighe-der for at gennemføre beslutnin-ger. Fuldstændigt samarbejde med andre nationer inden for rammerne af en international ord-ning."

Tiden var imidlertid ikke for en så progressiv, politisk revolu-tion, hertil var egeninteresserne og den nationale selvbevidsthed i de fleste europæiske stater en alt for dominerende faktor, som i

forfattere er den, at de alle er po-litikere - og når den samme begi-venhed anskues i to eller alle tre bøger, må vi konstatere, at her læser vi om politik og politikere, set gennem forskellige tempera-menter.

Det er naturligvis en selvfølge, at når to socialdemokratiske po-litikere skriver pænt om deres partis virksomhed siden 1955, må

Jens Otto Krag

der siges noget om den første Trekantregering, og det bliver der da også. Vi får at vide, at Trekant-regeringen formåede at arbejde, og det fastslås, at selv om den økonomiske politik, som denne flertalsregering med så stor beslutsomhed havde gennem-ført, måske ikke lykkedes fuldt-ud, så bedredes forholdene ken-deligt, valutaunderskudet for-vandlede til overskud, den fulde beskæftigelse kom i sigte, produktion, byggeri og forbrug gik i vejret. Trekantregeringen blev, i følge Krag og K. B. Andersen, begyndelsen til "Otte fede år" 1958-66. Nogle konklusioner dra-ges nu ikke af disse kendsgter-ninger fra det, som bogen ind-rømmer var en grundskyldsege-ring, selv om grundskylden skrumpede ind til grundstignings-skyld, der iøvrigt senere blev kvalt af Socialdemokratiet med de radikale som bisiddere. Der burde være kommet mere ud af dette samarbejde omkring grund-skylden, så meget mere som Vig-

go Kampmann var betydeligt me-re interesseret i grundskyld, end H. C. Hansen havde været det.

En socialdemokratisk vurdering af samarbejdet i den nye koaliti-onsregering: "Det praktiske sam-arbejde havde visse begyndelses-vanskeligheder. H. C. Hansen var bekymret for, at retsstatsfolkene, der ikke var regeringsvante, skul-le forvandle regeringen til en dis-kussionsklub. Det var ikke længe siden han i Folketinget havde kaldt Starcke for "en kedelig karl". Starcke havde den gang svaret med at kalde H. C. Han-sen for "en munter fyr", hvilket vanskeligt kunne udlægges som en politisk fornærmelse. H. C. Hansen besluttede sig til at køre ministermøderne i meget stram-me tøjler og gjorde det især over for retsstatsministrene på en særdeles konsekvent måde, der ikke var præget af overdreven venlighed. Men snart faldt brik-kerne tilrette, og samarbejdet gik stort set gnidningsløst. Det viste sig, at Starckes interesser især lå på det idémæssige og histo-riske plan, og at han sjældent blandede sig i ordningen af an-kelighederne vedrørende regerin-gens førelse. Det overlod han til Oluf Pedersen, der havde et godt politik instinkt, og til indenrigs-minister Søren Olesen. Efterhån-den bredte der sig almindelig til-fredshed og tryghed i regerings-partierne ved samarbejdet. Der var endda dem, der mente, at de radikale var lettere at have med at gøre, når der var et tredje par-ti, der skulle tages hensyn til."

er.

VIGGO KAMPMANN: Mit forhenværende liv i glimt. 120 sider, ill. kr. 34,50. Ib. 49,50. Fremad.

OLE BJØRN KRAFT: En konservativ politikers erin-dringer. 293 sider. ill. - Gyldendal.

J. O. KRAG og K. B. AN-DERSEN: Kamp og forny-elise. Socialdemokratiets indsats i dansk politik 1955 -71. 400 sider, ill. Fremad.

f. eks. betalingsunionen og den europæiske stål- og kulpulje. Men det er en organisation der - ak-kurat som alle de øvrige organi-sationer - er afstukket inden for rammerne af det fælleseuropæiske politiske samarbejde. EEC kan derfor ikke betegnes som en løs-revet enhed, men skal vurderes i en større, politisk sammenhæng.

Det er på dette punkt, at de-batten er blevet forladt, fordi den i det store hele kun har be-skæftiget sig med Danmarks in-teresse i at blive medlem af den-ne europæiske organisation, og ikke med den afhængighed af Rom-unionen og dens øvrige in-stitutioner som et medlemskab automatisk fører med sig.

I begyndelsen af 60'erne stod det da også klart for mange, at der rådede visse vildfarelser om disse spørgsmål i lande, som øjen-synligt meget alvorligt overvejede at søge optagelse i EEC. Dette førte til, at det europæiske par-lament udarbejdede en rapport, den såkaldte "Birkelbach-rap-port", hvis formål var at fjerne enhver tvivl med hensyn til med-lemslandenes forpligtelser.

Rapporten fastslår med ønske-lig tydelighed, at det enkelte medlemsland ikke alene må afgi-ve betydelige dele af sin suveræ-nitet, men at det også må afgive retten til at bestemme, hvor me-get suverænitæt det vil afgive. På dette punkt er Rom-traktaten langt mere vidtgående end f. eks. NATO-alliancen.

Allerede her ses et skærende misforhold mellem de historiske idealer og visioner, som med Ari-stide Briand i spidsen førte til dannelsen af den pan-europæiske union i 20'erne, og det der i vore dage er Rom-unionens realitets-politiske sammenslutning. Funda-mentet er, som fællesmarkedspo-litikerne ofte har påpeget, allerede støbt, og de vigtigste faciliteter - organisationerne og institu-tionerne - er blevet indlagt. Det grundlæggende og vigtige arbejde er blevet udført af en lille hånd-fuld europæiske stater - der mangler kun det ydre bygnings-værk, som andre nationer, hvis de kan acceptere det der allerede er blevet skabt, kan få lov til at arbejde med på.

Dette burde i virkeligheden me-re skræmme end tilskynde andre til at medvirke ved det grovere håndværksarbejde. Og når de nu-værende ansøgerlande oplever en så følelsesladet debat om tilslut-ning eller ikke-tilslutning til fæl-leesmarkedet, skyldes det næppe så meget en modstand mod Euro-pa-tanken, som mod på forhånd at måtte afskrive sig enhver ind-flydelse på, hvordan et forenet Europa med tiden skal tage sig ud.

Hvor Aristide Briand og med ham mange andre progressive, eu-ropæiske statsmænd klart gik ind for et forenet Europa, etableret i god overensstemmelse med de de-

Danmarks vej til EEC

Nervositeten sliger hos markedsstilløbene

Der er ved at blive nervositet hos tilhængerne af Danmarks medlemskab af EEC. På det konservative landsrådsmøde besværede Ib Stetter regeringspartiet om at fremskynde sin kongres a. h. t. markedspolitikken. Venstre har netop foreslået den nye ...de markedskomiteer til propæganda for medlemskabet, og statsministeren erkender, at der er sandsynlighed for, at vælgerne siger nej til EEC.

Modstanden vokser

Det er der al mulig grund til at tro, at de vil. En opinionsundersøgelse, offentliggjort i „Berlingske Tidende" fornylig, viste, at 35 % af vælgerne vil sige nej, hvis Norge ikke bliver medlem, kun 32 % vil stemme ja, mens 33 % var i tvivl. Da modstanden mod de fire gamle partiers markedspolitik har været hurtigt voksende i de sidste år og frendeles er det, og da der i Norge har været stort flertal af „markedsmodstandere" ved samtlige opinionsundersøgelser (og Norge har mødt ringe imødekommethed i forhandlingerne i Bruxelles), er det med megen realitetssans, at man nu i EEC-kredse ikke længere omtaler det udvidede EEC som „de ti", men som „de otte". Man regner kun med, at Storbritannien og Irland kommer ind ...

Nu må alternativerne undersøges

Det vil heller ikke være rimeligt at antage, at de fire gamle partier vil kunne føre noget „effektiv" felttog for markedsmedlemskabet, når man betænker, hvorledes uroen mod EEC-medlemskabet går dybt ind i konservative og Venstre-kredse i be-

monkratiske funktioner, herunder fuld medbestemmelsesret uden hensyn til medlemslandenes forskellige interesser i befolknings- og geografisk udstrækning, må Romunionens hele tilblivelse nødvendigvis stå som et klart brud på disse principper.

Nogle af de betænkeligheder fællesmarkedet-modstandere har, ville sandsynligvis falde bort, hvis en optagelse i EEC kunne betragtes som et eksperiment, der af det enkelte ansøgerland kunne opgives igen, hvis resultatet ikke fandt heldigt ud. Men et medlemskab rummer ikke nogen fortrydelsesparagraf, det er uopsligeligt – uden hensyn til de eventuelle trusle konsekvenser et medlemskab kan få for det enkelte medlemsland, og i hvilken retning udviklingen vil gå, er der næppe nogen politiker i dag, der tør spå om.

Så meget mere grund er der til at advare mod den misforståelse at tro, at *noget* land ved sin indtræden i fællesmarkedet skulle kunne tage forbehold over for det ene eller det andet. I § 38 fastslår Bruxelles-rapporten i denne forbindelse:

„De lande, der ønsker at tiltræde fælleskabet som fulde medlemmer, vil uden tvivl først få den rette indstilling til fællesmarkedets væsen, når de gør dets samlede sigte til deres eget. De vil kun *bedrøge sig selv*, hvis de vil bygge noget på, at visse dele af traktaten ikke skulle være særlig

folkenge, og når et flertal af Socialdemokratis og de radikales vælgere er modstandere af Danmarks medlemskab af EEC. Provisshandelskammeret har erkendt situationen og nu anmodet regeringen om at undersøge markedspolitiske alternativer. Det turde være på høje tid, at den gør det!

Regeringens taktik i Bruxelles

Markedsministerens tale i Bruxelles og statsministerens seneste udtalelser til den udenlandske presse, hvori Danmarks (urealistiske) underbetoning af EEC's overnationale og sikkerheds- og forsvarspolitiske aspekter fremføres, er nok ikke alene tænkt som en „taktisk" foren det danske folk bag lyset, men de er måske også tænkt som en forberedelse til en mulig retræte for den nuværende danske markedspolitik.

De økonomiske fordele fortøner sig

Grunden skriker jo under den også derved, at den økonomiske „fordel" ved medlemskabet bliver mere og mere reduceret. „Vismandsrapporten" siger i sin konklusion, at der nok i nogle år vil blive tale om en nettovalutamarindfjening på 1/3 milliard kr. (svarende til ca. 1 % af bruttionaltonaproduktet eller kun en tredjedel af det nuværende betalingsbalancelandunderskud), men at det på længere sigt ikke er til at sige, om et medlemskab vil være en økonomisk fordel eller det modsatte. Dermed falder det demagogiske sludder om, at Danmark vil gå fallit, hvis vi ikke bliver medlem, til jorden. Tilmed er der fra mange sider sat stort spørgsmålstegn ved selv vismændenes beskredne tal, idet de hverken har

taget hensyn til kapitaliserings-effekten (de højere jordpriser i EEC) eller til en anden og bedre ressourceanvendelse, hvis Danmark ikke bliver medlem og der ved undgår EEC's landbrugsordningers protektionisme og produktionsforvridninger. Råstoffordyreriser o. s. v.

Alternativet er klart

Det markedspolitiske alternativ, som udenrigsministeren i en tale fornylig og nu sidst Provisshandelskammeret har efterlyst, har Retforbun et fremlagt allerede

BREV TIL BUDGETMINISTEREN

Retforbundet har til budgetminister Per Hækkerup fremsendt spareforslag for 3,4 milliarder kroner på statsbudgetet. Baggrunden for fremsendelsen af forslaget er, at man i Retforbundet finder, at både kortsigtede og langsigtede hensyn nødvendiggør, at man letter skattebyrden og beskæftigelse. Det hedder i brevet til Per Hækkerup:

„Både langsigtede og kortsigtede hensyn betinger en kraftig tilbageholdenhed i den offentlige udgiftspolitik. Perspektivplanprogrammets dyreste tal og tale understreger – skønt den vel på flere fronter undervurderer tilbøjeligheden til ekspansion i den offentlige sektor – nødvendigheden af på længere sigt at holde igen for at ervervsilivet fortsat skal kunne følge med i henseende til at tilvejebringe den produktion og afættning, der er forudsætningen for samfundets opretholdelse.

Schweiz ikke mener at kunne gå ind i fællesmarkedet, før dets forfatning er blevet underkastet betydelige ændringer. Det er kommet til udtryk bl. a. i en række artikler i „Neue Zürcher Zeitung", som er en af de ældste aviser i Schweiz. Partipolitisk er bladet af konservativt obsevrans, men på grund af sin krydighed og sine upartiske oplysninger respekteret i alle kredse og politiske partier. Hvad „Neue Zürcher Zeitung" især har kritiseret, er „den atmosfære af hemmelighedskræmmeri", der blev udfoldet omkring Rom-traktatens tilblivelse.

„Det er ikke egnet til at vække sympati", skrev bladet, „at man i visse kredse mener at vide, hvad der gavner det europæiske erhvervsliv bedre end de pågældende samfundens egne repræsentanter. Disse repræsentanter kunne derfor principielt heller ikke komme til orde, da indholdet i traktaten skjule udføres."

I den aktuelle situation, Danmark befinder sig i som ansøgerland til EEC, ville det være betryggende for enhver stillingsfag for eller imod fællesmarkedet at få belyst spørgsmålene: *hvem* udformede Rom-traktaten, og *hvilke* interesser er det navnlig, der skal beskyttes?

Fra politisk side er det oftere og oftere blevet hævdet, at der ikke eksisterer noget alternativ til EEC. En påstand bliver imidlertid ikke mindre usaglig af ofte at blive sat på tryk. EFTA er, med

for et halvt år siden. Det går ud på, at Danmark og de andre nordiske lande søger en frihandelsaftale med EEC, således at de nordiske landes sammenhold og samarbejde bevares, og vi får anført i det store europæiske industrivaremarked (med supplerende landbrugsaftaler), som vi har brug for – men uden at inddrages i EEC's vidtgående integration og harmonisering af udenrigspolitik, skattepolitik, arbejdsmarkeds- og socialpolitik, handelspolitik og erhvervspolitik m. m. m.

Det vil bevare vort folks selv-

De helt presserende problemer ved handelsbalancen understrøger ikke i mindre grad behovet for, at man fra det offentlige side bestræber sig på at begrænse de byrder, produktion og næringsliv i det hele taget må bære.

Derfor er det, at vi hermed sender Dem den „Betænkning om besparelser i finanslovsforlaget for 1971/72", som et snævert „spareudvalg" nedsat af Retforbundets forbundsråd for et halvt års tid siden udarbejdede. Betænkningen er tidligere tilstillet den forrige regering, men trods dennes erklærede forsag forblevet uanset. I mellemtiden er landets økonomiske problemer vokset i omfang – så måske vil De selv uden erklæret sparevilje se mere velvilligt på forslagene.

Betænkningen rummer i sin indledning en generel kritik af finanslovens form. Det hedder således, at „finanslovsforlaget

eller uden Englands deltagelse, et alternativ, som – ved til stadighed at blive sat i skyggen af de skiftende EEC-forhandlinger – aldrig har fået udfoldelsesmuligheder nok. Men desuden kan Danmark vænne mellem kan Danmark udførelsesordninger, som har den uomtvistelige fordel modsat fuldt medlemskab af fællesmarkedet, at de altid kan opsiges. Ved at følge enten Sveriges eller Finlands associationsønske (de er begge forskellige) ville vi sandsynligvis yderligere opnå, at Norge ville opgive tanken om fuldt medlemskab af EEC. Dermed ville de økonomiske samarbejdsmuligheder i Norden være bevaret. Den reelle baggrund for NORDEK forhandlingernes sammenbrud var, når alle andre politiske forklaringer siges fra, Sveriges og Finlands utilfredshed med Danmarks og Norges sideløbende forsøg på at opnå medlemskab af fællesmarkedet.

Men det er rimeligt at appellere til vore politikere om en bredere orientering af de forpligtelser og de suverænitetsafståelser, der vil blive konsekvensen af Danmarks indtræden i fællesmarkedet. I befolkningen råder der stor usikkerhed om disse spørgsmål.

Og det er ligeledes rimeligt at gøre sig klart, at milevid afstand gør sig gældende mellem Romunionens autoritære samfundsoptættelse og Europa-tankens demokratiske idealisme.

Martin Elmer.

bestemmelsesret til at indirett vort samfund som vi vil, og de vil give de nordiske lande mulighed for som hidtil – eller bedre end nu – at spille en mæglende rolle i verdenspolitikken mellem øst og vest, nord og syd (de rig og de fattige nationer) i stedet for vor indlemmelse i en kommende central- og vesteuropæisk superstat.

Danmarks nej til EEC bliver på den måde et ja til hele Europa og hele verden.

Ib Christensen.
(„Viborg Stifts Folkeblad").

I den nærliggende form er ganske uegnet som grundlag for en politisk stillingsfag. For store dele af bevilgningsrådet må det anses for usandsynligt, at Folketingets medlemmer har nogen reel indflydelse på udviklingen i statens udgifter. Det er nemlig ikke muligt på grundlag af finanslovsforlaget med bemærkningerne at få bare et nødtørftigt indtryk af, hvad samfundet og dets borgere opnår til gengæld for de store milliardbeløb, og det er undtagelsen, at statens enkelte virksomheder 500 mio. kr. nogen som helst anstrengelse for at fortælle politikere det i bemærkningerne til finanslovsforlaget. – Den arbejdsbeslægtede opdeling af udgifterne i forslaget bemærkninger må – især på de store udgiftsområder – forekommer helt forældet, og uden politisk interesse. Da den samme opdeling følges i statsregnskabet, må systemet desuden være til hinder for, at statsvirksomhederne kan modtage regnskabsmateriale, der lever op til et moderne samfunds driftsøkonomiske krav."

Der foreslås på den baggrund nedsat et sækrindigt udvalg med det formål at skitsere en fremtidig bevillingsordning, som kan give politikkerne et mere seriøst grundlag at tage stilling på, idet det antages, at det i særlig grad må være ønskeligt at nå frem til et system, der giver politikkerne flere valgmuligheder og mulighed for at prioritere opgaverne på forsvareligt økonomisk grundlag.

Specifickt anføres en lang række besparelsesmuligheder – en del uden beløbsangivelse og andre beløbspecificerede. Alene den sidstnævnte del andrager tilsammen alene for finansåret 1971/72 en sum af 3,4 milliarder kroner. Vel er disse sparemuligheder behæftet med den usikkerhed, som det mangelfulde informationsgrundlag nu engang må betinge, men trods alt vil der uomtvisteligt ad den vej være mulighed for at lette presset fra statsfinanserne på landets økonomi betydeligt.

Vi håber da, at De velvilligt vil overveje disse forslag. Vi er forvissede om, at landets millioner af skatteydere vil sætte meget stor pris herpå."

SEND

UNDER-

SKRIF-

TERNE

IND

TIL

LANDS-

SEKRE-

TARIA-

TET

NU

Den nødven-
dige garanti

- Et direkte lytter- og seervalg
radioråd og fuldstændig offen-
lighed i Danmarks Radios pro-
gramdispositioner og ansættelses-
politik er den bedste garanti for
sindrigthed og upartiskhed i pro-
gramlægningen, udtalte Retsfor-
bundets landsformand Ib Chri-
stensen i en tale i Kolding d. 27.
november:

- Informationsmagten er den
fjerde „statsmagt“, og det er der-
for livsvigtigt for folkestyret, at
Danmarks Radios monopol forval-
tes uden ensidighed, det være sig
til fordel for politiske magthave-
re eller enkelte medarbejders
missionsiver.

Ytringsriheden for alle ansku-
elser og en rimelig balance i for-
midlingen må også tilslige, at
Danmarks Radio bevarer sin selv-
stændige økonomi. Derfor må li-
censfinansieringen bevares. En
skattefinansiering vil i endnu høj-
ere grad end nu bringe radio og
fjernsyn under regeringens og fol-
ketingsflertallets kontrol med fa-
tale følger for den offentlige de-
bat og anderledes tænkende min-
dretal.

Valg den 28. jan.

I stille kroge ymtes der allerede om valg - SF kan
vælte denne regering Krag lige så hurtigt som det
skete i 1968 - ingen kan vide, hvor alvorligt sådanne
forudsigelser skal tages, men et er sikkert: Vi skal have
den underskriftindsamling i orden nu!

Landsmødet vedfog, at underskrifterne skulle være
i orden i løbet af en måned, og den frist er jo ved at
være udløbet. På landssekretariatet har man naturlig-
vis allerede modtaget mange udfyldte kort - de fleste
heldigvis korrekt udfyldt - men det er på tide, at vi
bliver klar over, hvor langt vi er nået, eller med andre
ord: lad os få samtlige kort sendt ind til Kroghsgade
1, så vor gamle kending Underskriftstermometeret de
næste gange i »Vejen Frem« kan vise os, hvor højt vi
er kommet, hhv. hvor mange underskrifter vi mangler,
før partianmeldelsen (og valget) er sikret.

P. u. v.

Peder Jensen, Langeskov.
AGITATIONSUDVALGET

Breve fra læserne

Spærrereglen

Folketingsmand *Kjeld Olesen*
skriver i sit svar til *H. P. Ploug-
Jørgensen* i Herlevbladet, at en

spærreregel er nødvendig, hvis
folkestyret skal have tællelige ar-
bejdsvilkår og henviser til eks-
empier i udlandet. Men hvorfor nu
gå til udlandet? I 1920 vedtog den
danske rigsdag en valglov med så
lempeleg en spærreregel, at den
ikke lagde nye partier uoverstige-
lige hindringer i vejen, og denne
valglov fungerede i 33 år, uden
at der opstod „et uoverskueligt
stort antal partier“, som enhver,
der har studeret det politiske liv
i denne periode, kan konstatere.

Men valgloven af 1920 blev jo
netop udarbejdet og vedtaget af
Socialdemokratiet, Det konserva-
tive Folkparti og Det radikale
Venstre, fordi det ved folketings-
valget i 1918 havde vist sig, at
valgloven fra grundlovsændringen

Viktor Kvist,
Hørhøvevej 76,
88272 Højbjerg.

Folkeoplysning eller
folkeopdragelse?

Udsendelsen torsdag den 25. no-
vember kl. 20 „Hold på hvidt i
Iran“, var både god og interes-
sant.

At de manglede en hel del end-
nu i at nå vor standard, kunne
enhver da se, tiltrods for de op-
nåede resultater, som da er et
skridt i den rigtige retning. Her
i landet har vi adskilligt mere
end 10 års oplysning og industri-
el udvikling bag os, og derfor vir-
kede afslutningsbemærknin-
gen: „Hvor længe kan kejseren
nøjes med at give folket BRØD
og SKUESPIL“, som en giftdråbe,
vi godt kunne undvære, en ned-
vurdering af det opnåede og seer-
nes dømmekraft, samt ikke min-
dre af lederens eller kejserens vil-
je til videreføring af fremskrid-
tet. Man følte sig næsten provo-
keret til at spørge: „Dersom det
havde været en udsendelse om
USSR eller Kina, havde man så
fået samme konklusion eller
spørgsmål til overvejelse. Her vil-
le der være adskillig bredere bag-
grund for spørgsmålet.

Det korte og det lange er: Skal
reporterne underbygge deres ud-
sendelser med vejledende kom-

magt, og derfor ikke ret, at straf
er etisk kriminel, og dertil sy-
stematiseret, overlagt og masse-
vis anvendt.

Det ville være et stort humanit.
fremskridt, om man fra dansk si-
de her kunne gå i spidsen med et
nyt frihedskrav.

Emil Dehn,
Ordrup Vænge 30,
Charlottenlund.

★

Brev til Krag

Abent brev til:
Statsminister Jens Otto Krag,
Christiansborg, København.

Fordi De som statsminister er
politisk ansvarshavende på alle
danske borgers vegne, må jeg
henvende mig direkte til Dem.
Jeg beder Dem besvare mit åbne
brev, fordi der hen over hovedet
på de fleste er ved at ske noget
skelsættende for alle danske.

Den 13. december falder klok-
ken i slag, idet mandatet til at
føre forhandlinger om dansk op-
tagelse i fællesmarkedet da af-
sluttes med en debat om selve an-
søgningen skal vedtages af Fol-
ketinget.

Jeg mener, det er påkrævet, at
offentligheden nu straks oplyses
om, hvad der faktisk står i den
ansøgning, som De skal debat-
tere den 13/12.

Jeg spørger Dem derfor som
statsminister:

Er der medtaget forbehold i an-
søgningens ordlyd?

eller: Går ordlyden ud på, hvad
mandatet til forhandling indebar?

Føreligger ansøgningens ordlyd
og må den komme til offentlighe-
dens kundskab?

Hansa Juul,

Børnholms Amiskreds,
Danmarks Retsforbund.

★

Retsforbundet
og

Fællesmarkedet

Efterhånden som afgørelsen
nærmer sig, går diskussionen
mand og mand imellem op i dis-
kanten. Hvis man ikke støiede på
vort kellige nordiske temperament,
kunne man måske forestille sig et
klimaks som borgerkrigen i Ir-
land.

★

I anledning af

Knud Tholstrup's bemærkninger

i V. F. 13/11 om at have en „for-
håndindsatilling mod rettsfor-
bægt“ vil jeg udtrykke min for-
bavselse over, at K. T. vil med-
virke til at favorisere og præ-
miere gældssætning på bekostning
af opsparringen. Er det forret-
ningsmanden Knud Tholstrup,
som sætter hånden for det ene
øje?

Når man år efter år konstate-
ret, at opsparringslysten er dalet
betydeligt i den danske befolk-
ning - og jeg taler her om den
private opsparring - hænger det
ganske nøje sammen med den
grasserende arbejtlingshandel. In-
gen har mere tid til at vente med

GARN SMYRNA RYA

HT-Garn

H. Flytkjær

Bjerggade 2 - 3000 Helsingør
Telef. (03) 21 43 44

GUNNAR SØRENSEN

ALT I EL

Bispensgade 39 - Hjørring
Telef. 429

Medens tilhængerne, så længe
afgørelsen var på afstand, støiede
på at have politikerne på deres si-
de og derfor behandlede modstan-
derne lidt nedladende, vokser
den mening af den stigende uvilje hos
menigmand til afmægtigt raseri.
En øjeblikkelig gevinst går deres
næse forbi og får dem til at be-
skyldte anderledes tænkende for
dårlige motiver som stemnefiske-
ri o. s. v.

Men i så henseende kan Rets-
forbundet sige sig fri. Da Rom-
traktaten blev underskrevet og
blev proklameret som et kæmpe-
fremskridt for Europa, tog dr.
Starcke, på det tidspunkt Retsfor-
bundets førende skikkelse, straks
afstand fra principperne i denne
traktat - først og fremmest fordi
et frihandelsparti ikke kan sym-
palisere med nye toldmure - og
desuden fordi selve opbygningen
var baseret på en planøkonomi,
som trods alle løfter i traktaten
aldrig ville føre frem til en libe-
ralisering af handelen inden for
toldgrænsen.

Skønne talemåder om „Europa-
tanken“ og høje priser på korn
og fødevarer gjorde imidlertid, at
mange - også inden for Retsfor-
bundet - stod vaklende over for
den alvorlige beslutning om at
rette ryggen og fastholde frihan-
delsprincipperne, skønt de vitter-
ligt havde givet EFTA-landene en
lige så god økonomisk vækst som
fællesmarkedsparterne.

På et landsmøde på Fyn 1967
forelå et arbejdsprogram, som
stadig undlod at tage skarp stil-
ling, men blev ændret, således at
der ingen tvivl kunne være - og
i dette møde deltog Riemann og
ved, at fra den tid stammer Rets-
forbundets massive modstand.
Det er en kendt sag, at en rets-
statsmand er en mand, som tæn-
ker selv, og som med enestående
stædighed fastholder de konklusi-
oner han kommer til - men prøv
at tænke en gang til.

Og mens vi er ved det, mener
jeg, at man kan sige om Ivar
Nørgaards udtalelser i Bruxelles,
hvad man vil, men han har - sik-
kert mod sin vilje - gjort os alle
den tjeneste at tvinge en bety-
dende person inden for EF til
klar at fastslå, at vil man i Fæl-
lesmarkedet, må man underkaste
sig *alle* Romtraktatens regler og
aspekter. Selvfølgelig - det var da
meningen med et, de skrev, og
så må det være indlysende, at
det ikke blot er en handelstrak-
tat, man skriver under på.

K. Wæver.

HAGSTRØM

Symaskiner

Østergade 20 - Hillerød
(03) 26 15 78

JERNBANEGADE 22
HJØRRING
TEL. 920611
i
CENTRUM
Radio

Børge Rindemans
Børge Rindemans
Børge Rindemans

se, og ligestyldigt hvor tabeligt et forbrugsgode, der er tale om, kan renten som bekendt trækkes fra. Endelig er den grasserende arbejdsindsats med den ofte grove og samfundsskadelige spekulation i rentefradraget med til at skabe underskud på vor betalingsbalance. Der er ingen tvivl om, at afskaffer vi rentefradraget for private, vil virksomhederne hurtigt kunne spare sig i løftelse af efterspørgselspresset på visse luksusbetonede, udenlandske forbrugsgoder.

Der er ingen logisk tankegang forbundet med opretholdelse af rentefradraget for private, når afskaffelsen vil give sig udslag i større opsparingsvæne og nedgang på betalingsbalancen. Opretholdelsen kan kun begrundes med, at rentefradragten er et beskætningsobjekt. Det er heller ikke altid, at private kan trække løn til andre fra deres egen lønning-konst. Knud Tholstrup tænker i de baner, hvor grundskyldspol-likken er indført i Danmark, men indtil dette er sket, må vi tage stilling til de problemer, det nu-værende system skaber for os alle - og helst også anvise løsninger!

Martin Elmer.

★

Hellere indenfor end udenfor

For snart mange år siden havde vi en diskussion ved landsmødet for og imod Fællesmarkedet, hvor dyrlykke Riemann og jeg tømmede sammen, han for, jeg imod, medens hovedparten af deltagene var forsigtige med at tage et afgørende standpunkt. Det er vel ingen skam, at der har været usikkerhed i den sag, og det kan vel heller ikke være nogen skam, at hele Retsforbundet - kliken udgøres af hr. Riemann - ud fra sit politiske grundsyn i de senere år helljertat taget afstand fra optagelse i EEC. Det kan let dokumen-

teres, at det ikke er noget, der lige er sket op til sidste valg. Dermod synes jeg, at det er forræderisk af Riemann at angribe Retsforbundet på den måde, det er sket i „Jyllandsposten“. Riemann må selvfølgelig have sine synspunkter og argumentere for dem, men den måde han gør det på kunne efter Retsforbundets love medføre eksklusion. Det vil jeg dog ikke gå ind for, da det nok er bedre at have ham indenfor end udenfor.

★

J. P. Skou.

Ubegribeligt

I et læsebrev i Frh. Amts-Avis skriver Ingeniør C. Conradt-Eberlin, „at det er ikke muligt for tre millioner danskere at læse, gennemtænke og forstå „Rom-traktaten“. Det er sikkert så rigtigt, som det er skrevet, men lige så rigtigt er det, at hverken læg eller lærd, politikere som minstre forud kan præcisere følgerne af en indtræden i EF. Man har da også hidtil nøjedes med at foregøge befolkningen de ulemper og ulykker, vi nedkalder over os selv, dersom vi vælger at forblive udenfor. Hvor ved man det fra? Om fremtiden er det jo som bekendt vanskeligt at spå, og endelig er det da gået relativt godt inden for EFTA.

En ting må man gøre sig fuldstændig klar: en indmeldelse i EF er ulgenkaldelig. Der er ingen mulighed for udmeldelse! Desuden tales der mere og mere om nærmere militært samarbejde, vendt mod øst. Er det afspændingspolitik? Prov også at lytte til de forskellige tyske advarende røster som f. eks. pastor F. Petersen, Westerlund på Sild. „Hele Jylland er opkøbt af tysk kapital i løbet af et par dage efter Danmarks indmeldelse i EF!“ Opkøbt af den tyske storfirman! Hamburgs senatsalsmand, dr. P. O. Vogel udtalte forleden i et interview „Danmark må acceptere Romunionens betingelser fuldt ud. I må spise

af hånden eller dø!“ Selv om dette er sat hårdt op, må det dog give stof til eftertanke, især på baggrund af de sidste dages advarsler fra EF mod danske forbehold.

Det er ubegribeligt, at EF-tilhængere finder sådanne perspektiver attråværdige. Her er noget af det, EF-modstandere vil bruge

Forenings- og kredsmeddelelser

Danmarks Retsforbund, Landssekretariatet

Kroghsgade 1 - 2100 København Ø.
ØBro 883 - ØBro 884.
Kontoret er lukket lørdag.

Den sønderjyske storkreds

Tønder-kredsen afholder møde tirsdag den 7. dec. kl. 20.00 på Ablings Hotel, Skærbæk. Kredsamtlederne Rostgaard Evald og Erna Petersen taler om Fællesmarkedet og Retsforbundets muligheder nu og i fremtiden. Endvidere taler Alf Petersen, Sønderborg, om organisationsproblemer.

Aalborg øst og vest

Grundet indtrufne omstændigheder flyttes storkredsen fra tirsdag den 7. december til onsdag den 8. december. Mødested uændret. Ester Larsen, Vonslydsgade 26, 9000 Aalborg, tlf. 08 12 87 19. Emnet bliver: Konkurrenceforhold og transport - næste 6 i Fællesmarkedet.

Vi starter kl. 20.00. Der vil senere fremkomme meddelelse om studekredsarbejdet efter jul. Man er også velkommen, selv om man kun kan deltage enkelte aftenar.

ge nordboernes særlige friheds-trang til at protestere imod. Det er hverken kræmuleri eller egoistisk smælnhed, tværtimod, vi må have et frihandelsområde eller fællesmarked, om man vil, men det må omfatte hele verden - det er stormed! Men vi vil ikke begynde med superbyråkratiske blokdamper som EF.

Bjørn G. Bjervegaard.

Meddelelser, som ønskes optaget i bladet i forbindelse med lørdag, må være i redaktionen i hænde senest onsdag morgen.

Medlemmer og interesserede fra nabo-kredse er velkomne.

Af hensyn til efterfølgende køfte bedes tilmelding så vidt muligt foretaget.

Ole Flygaard.

København

Torsdag d. 9/12 71 kl. 20.00 afholder vi igen bankospl i „Pejsegården“, Frederikssundsvej 348-349, 2700 Brønshøj (Ved linie 5's endestation). Tag familie, venner og bekendte med.

P. u. v.
Retsforbundets Kbh.s amtskreds
Svend Sørensens
Retsforbundets Kbh.s-kreds
Hertug Olsson

Frederiksborg amt

Den røde godssejer H. Buchard Petersen og Jens Kirk diskutere Fællesmarkedets fordele og ulemper og besvarer spørgsmål fra tilhørerne ved et offentligt møde tirsdag den 7. december kl. 20.00 på Helsing hotel og kro. Mød tidligt op og tag venner og bekendte med.

KLIP TIL BLADETS KANT

Undertegnede bestiller

VEJEN FREM

☐ Årsabonnement 52 kr.
☐ Kvartalsabonnement 15 kr.

Sæt kryds ved det ønskede

Navn

Stilling

Postadr.

Reservet postvæsenet

Frederiksborg amt

Offentligt møde afholdes tirsdag den 7. december kl. 20.00 på Helsing hotel. Der bliver diskussion mellem gårdejer Jens Kirk og en kendt Fællesmarkeds-tilhænger. - Se nærmere heom i næste nummer af „Vejen Frem“.

Grenå-kredsen

Der afholdes offentligt møde i bagermester Andersen sal i Viborg onsdag den 8. december.

På mødet taler forbundsmedlem gdr. Jens Kirk, Thisted, over emnet: Landbrugspolitik og markedspolitik.

Kredsens folketingskandidat, ingeniør Erling Widalh Madsen taler over et emne efter eget valg. Vel mødt onsdag den 8. december kl. 20.00.

P. b. v.

Lillemorhold.

Varde-kredsen

Mødet på Varde Højskolehyem den 29. november havde senlet ca. 25 tilhørere, der med interesse fulgte H. P. Jespersens inspirerende foredrag om „Danmark og Fællesmarkedet“.

H. P. indledte med at slå fast, at H. P. er et planøkonomisk foretagende. Grundlaget er Romtraktaten, og denne gælder frem for Danmarks grundlov.

Efter talerens mening havde end ikke et flertal ret til at sælge Danmark. Enhver generation har selv ret til at bestemme sin skæbne, og kommer vi ind i Romunionen, kan næste generation ikke melde sig ud igen uden at bryde traktaten. H. P. sagde videre, at frihed er adgang til muligheder på tre vilkår, og det har man ikke i E. F.

Harmoniseringsbestrebelserne ville også gøre det vanskelige at gennemføre reformer i Danmark. Taleren sluttede med at sige, at hvis man ville have kontakt med hele verden, så måtte man sige nej til optagelse i E. F.

Efter foredraget var der en meget livlig diskussion mellem tilhængere og modstandere af Danmarks indlemmelse i de europæiske fællesskaber.

Aage Ladefoged.

Vestsjællands amt

Torsdag den 9. dec. kl. 19.45, medlemsmøde på hotel Kong Frederik, Sorø. Retsforbundets næstformand, gdr. Jens Kirk, kommer til stede. Reserverer dagen!

Fr. Trier.

Søby-Brønderslev-kredsen

Ordinær generalforsamling afholdes mandag d. 6. december kl. 20 på restaurant Hedelund, Brønderslev.

Dagsorden iflg. vedtættene. Kredsens folketingskandidat, gårdejer Mathis Christensen, Vægger, kommer til stede. På grund af vejret måtte vi aflyse mødet den 22. november.

P. b. v.

Ernk Christensen.

TRYKSAG

Kan nedlægges ufronklare i postbrevkasserne

56

VEJEN FREM

KROGHSGADE 1

2100 KØBENHAVN Ø.

En ny „sagens kerne“

DEN STORE FÆLTAGELSE

Der bliver fra mange sider stillet store forventninger til et udvidet EEC. Fra landbrugets ledere og de gamle partiers politikere pointeres, at det vil betyde en væsentlig forbedring af landbrugets indtjening.

Denne optimisme er baseret på et forkert grundlag. Fortalerne for E. F. har glemt at fratrække den direkte statsstøtte, som ved dansk tilslutning til E. F. falder bort uden at give den danske stat en tilsvarende besparelse, fordi et tilsvarende beløb skal indbetales til den fælles landbrugsfond.

Den økonomiske forbedring, som landbruget her efter får, fordeler sig imidlertid meget uensartet på de forskellige produkter. Således er den øjeblikkelige danske mælkepris kun 2 øre pr. kg under den Slesvig-Holstenske pris. Helt anderledes tegner det sig med kornprisen, der vil blive ca. 25 kr. dyrere pr. 100 kg. De øvrige produkter, landbruget fremstiller, vil også stige, men ikke - forholdsvis - så meget som kornet.

Vi vil af de ændrede afregningspriser, som landbruget vil opnå i et udvidet E. F., kunne konstatere, at den kategori af landmænd, der driver et ekstensivt landbrug med et stort kvæghold, ikke vil få nogen væsentlig forbedring af deres indtægter, men kun kommer til at mærke Fællesmarkedets højere priser på udgiftssiden i form af højere priser på

Der er ingen tvivl

- Det vil være grundlovsbrud, hvis de fire gamle partier indlemmer Danmark i Fællesmarkedet ved at benytte reglen i § 20 om „suverænitetsofgivelse i nærmere bestemt omfang“, erklærede Retsforbundets landsformand Ib Christensen i en markedspolitisk diskussion den 29. november på Ståbstedsskolen ved Kongerslev i Himmerland:

- Således som Romtraktaten er udformet, og således som De Europæiske Fællesskaber har udviklet sig med en stadig videregående integration på de økonomiske, politiske, erhvervspolitiske, skatopolitiske, arbejdsmarkeds- og socialpolitiske områder, er der ingen tvivl om målsætningen: en central- og vesteuropæisk superstat.

Derfor vil Danmark helt opføre sig som selvstændig nationalstat, hvis vi indlemmes i Romunionen, og det må forudsætte en grundlovsændring efter reglerne i § 88

UGENS HAK

Verden er af lave. I gamle dage plantede man et træ for at fejre et fint besøg, men når Kositym kommer, fælder vi træerne i Ski-veren. Hvad må han ikke tro?

korn, kunstgødning, kemikalier o. s. v., som sammen med jordknapheden i E. F. vil bevirke, at de danske priser for landbrugsjord vil stige væsentligt.

På langt sigt er forholdet endnu dårligere for landbruget. Der tales allerede i E. F.-hovedkvarteret om eksporttold på flere landbrugsvarer for at sikre E. F.-byernes forsyning. En sådan told vil i al sin enkelthed betyde, at danske produkter skal sælges for den pris, de store E. F.-lande kan blive enige om. Det vil ikke være muligt at eksportere til andre lande, selv om man derved kan opnå en højere pris.

De gamle partier har, i deres iver efter at få Danmark indlemmet i en centraleuropæisk stormagt, fuldstændig overset, at den forældede landbrugsproduktion er blevet en mangelvare, og denne mangel vil være tiltagende i de kommende år. Det illustreres bedst med den nedgang, som har fundet sted i den danske malkekvæbestand på mellem 2½-5 % årlig i de sidste år, og en tilsvarende nedgang i næsten alle andre landbrugsproducerende lande.

Det er derfor uansvarligt af de gamle partier for landbrugets skyld at indlemme vort land i E. F.

Retsforbundet ønsker at bevare dansk selvbestemmelsesret og frihandel med alle lande; derfor vil vi også modarbejde Danmarks indlemmelse i en planøkonomisk stormagt.

Kai Pedersen.

Retsforbundet indtræder som inter-ventent i den sag, landsretssagfører L. O. Grønberg har anlagt mod statsministeren for grundlovsbrud.

Det skaber mulighed for, at rigets domstole får afgørelsen af, om Danmarks medlæggelse som suveræn stat kan ske efter samme beskædne procedure som vor tiltrædelse af internationale organisationer a la Verdenspostunionen.

Professer Stjernestør mediterer

TÆNK i november

Sygdom efter badning er et problem, der iflg. „Tænk“ er ved at gå op for de fleste landes myndigheder.

Hvis man således tager på ferie til en badestrand, er faren for at blive syg dobbelt så stor, hvis man går i vandet, som hvis man lader være.

Således lyder den advarende konklusion på en undersøgelse foretaget af det belgiske forbrugerblad Test Achats. Ved enkelte stærkt besøgte badestrande er faktisk mod retsmaskineriets gang.

er. ren endda 3 gange så stor hvis

VEJEN FREM

RETSPOLITISK UGEBLAD

27. årgang - 49 - 4. december 1971

Sensationel udtalelse af berømt astrolog

Levefonden 14 % højere

uden for Fællesmarkedet

Der er ikke noget usædvanligt i, at „Vejen Frem“ er forud for sin tid. Alligevel betragter vi det som noget af en sensation, at vi allerede nu kan bringe nytårsminterview med vor forbindelse til fremtiden, den i Sdr. Søbølev og omegn senere så berømte astrolog og fremtidsforsker, professor Ivar Stjernestøv.

Vi indfinder os i professorens hyggelige stue, hvor julestjernen hænger i loftet hele året, og indleder med at spørge:

Hvordan tegner udsigterne for 1972?

- Der er nogle ret bemærkelsesværdige tegn. En kendt flimstjerne (navne kun mod cigarer) er ved at knytte forbindelse til Lovens tegn. Samtidig er Telstar på vej ind i nederste højre hjørne af stjernebilledet Tyren.

Hvad betyder det for det nye år?

- Det kan meget vel komme til at betyde ret store omvæltninger, f. eks. vil Påskedag blive rykket frem til Langfredag. Til gengæld vil Pinsen først falde på Grundlovsdagen. Der er jo ret længe til næste jul endnu, men det ser ud til, at den først vil falde efter næste nytår.

Hvilke virkninger får denne stjernekonstellation for Danmark?

- Grænsen ligger fast, og i det hele taget vil Jylland ikke undgå de store ændringer bortset fra lidt sandflugt. Også Fyn og de omliggende øer vil være ret stabile. Sjælland vil fortage et mindre ryk til venstre, og også Bornholm vil flytte sig et par centimeter. Færøerne og Grønland vil rykke endnu et skridt bort fra Fællesmarkedet.

Hvordan tegner udsigterne for vejret i det kommende år?

- Vejret ser ud til at blive ret normalt, der vil nok komme en enkelt storm i et glas vand hen på foråret og tilsyneladende også til efteråret. Mere alvorligt er det, at det er skudår i 1972, men der er kun vejrtil det normale antal dage. Det betyder, at der i forsommeren vil være en dag, hvor der slet ikke er noget vejr. Det

Karl SAGT

DEMOKRATI

Hvis I er enige med mig, bliver det som vi vil have det. Er I uenige med mig, bliver det som JEG vil have det.

Han som kan, arbejder. Han, som ikke kan, underviser. Han,

kan godt blive lidt af et problem, for når der ikke er noget vejr, kan man jo ikke snakke om vejret, og hvad skal vi så tale om? Hvordan ser fremtiden ud for Deres egen branche?

- Ja, det ser ikke så lyst ud. Vi er udsat for en stigende illoyal konkurrence fra amatørspilmænd og fuskere. Jeg tænker her på politikere og eksperter, der tilsyneladende benytter enhver lejlighed til at trænge ind på de områder, der traditionelt dækkes af os. Det er ganske vist mest den økonomiske fremtid, de udtaler sig om, men det er kun et tidsspørgsmål, hvornår de også begynder at trænge ind på andre områder. I fællesmarkedsopgørelset er de allerede så småt begyndt også at tale om politiske og militære fremtidsperspektiver.

A propos Fællesmarkedet, hvad er så Deres vurdering af disse spådomme?

- Ja, her viser det sig tydeligt, at det, som politikere og andre såkaldte eksperter går rundt og tror, er rent amatørarbejde. Med den stilling, den røde stjerne indtager til Stjernebanneret, den opgående sol og landene under Halvmånen, må det da være helt klart, at levefoden i Danmark vil blive 14 % højere uden for Fællesmarkedet end indenfor.

Efter denne sensationelle afsløring må professoren desværre afbryde interviewet, da han har en aftale med en kendt landmand, der gerne vil vide, hvor meget et par gårde på Djursland kan tænkes at stige i værdi, hvis de slipper indenfor i Fællesmarkedet.

Vi tager afsked og går ud i den stjerneklare aften, og idet vi ser op i denne vrimmel af lysprikker, føler vi glæde og stolthed over, at vi i vort land har så højt udnævnte eksperter, der ud af det tilsyneladende virvar har indsiget og overblik til at læse vor fremtid og vor skæbne.

jos.

PS! Da vi gik ud af døren, stak vi professoren en cigar og fik hvisket navnet på filmstjernen i øret. Interesserede læsere kan få det oplyst på redaktionen - mod cigarer.

som ikke kan arbejde eller undervise, laver oprør.

(- G. B. Shaw).

Ømhed er lidenskab i hvile.

(- Joseph Joubert).

DEMOKRATI

Hvordan man når det altsammen? Ved at forsømme sit familieliv, ved at betragte naturen som noget billigt skidt, ved ikke at drive sport eller spille kort. Jeg rejser heller ikke meget. Jeg håber at kunne de uden at have været på Mallorca.

(- Bo Bransen).